

Eins og fangi ætíð skal fram bera bænir sínar og önnur erindi með kurteysi og högværd, þannig skal honum alvarlega boðið að fylgja sannleikanum strengilega, þegar hann hefir eitthvað upp að bera eða um að kvarta. Öll ósannindi eða jafnvel ranghermi hefir hegningu í för með sér.

Haldi fangi, hvort sem er á degi eða nóttu, að svo bráðrar hjálpar sé þörf í einu eða öðru sem við liggur, að eigi þoli það bið, uns umsjónarmaðr vitjar hans, má hann hringja klukkunni (berja á dyr sínar). Aprt á móti sætir það hegningu, ef hann kallar umsjónarmann að nauðsynjalausu.

11. gr.

Föngunum í hegningarstofnuninni má veita einstakar ívilnanir, ef þeir hegða sér vel og misbrúka þær ekki. Þvílíkar ívilnanir eru:

Sérhver fangi skal hjá sér hafa hina almennu sálmabók og nýtestamentið, en getr að auki úr bókasafni stofnunarinnar fengið til láns guðsorðabækur og því um lík uppbyggileg rit.

Hann getr fengið skriffæri, svo hann öðlist kost á að rita hjá sér það, sem hann hefir lesið sér til nytsamt og lærdómsríkt, og eins sér til æfingar í að selja fram og útlista huganir sínar.

Að fengnu leyfi lögreglustjórans getr hann skrifað ættingjum sínum til eða öðrum, sem ekki koma hegningarstofnuninni við. Það segir sig sjálf, að bréf fanga hljóta að vera heiðvirð og kurteys. Sé efni þeirra á þá leið, að hegningarhús-stjórnin hljóti að skorast undan að senda þau, verða bréfin eyðilögð, og fangi látinn vita af því.

Fangi má taka á móti bréfum út í frá með leyfi lögreglustjórans, þegar ekkert er í þeim, sem stjórnin álitir honum ekki hæfa að vita.

Frændr fanga mega vitja hans í herbergi, sem til þess er ætlað, og í viðræst umsjónarmannsins, ef stjórnin hefir ekkert við það að athuga.

Fangi getr skorast undan að tala við þá menn, sem eigi eru viðriðnir hegningarhúsið.

Eins og í 9. gr. segir, getr hann fengið leyfi til að styrkja nánustu ættingja sína, eða verja helmingnum af vinnu arði sínum eptir nærmeira leyfi stjórnarinnar til að kaupa þarflega og nytsama muni.

12. gr.

Hegði fangi sér illa mun það leiða af sér hegningu eptir tilskip. 5. jan. 1874, og er það aprt afleiðing hegningarinnar, að honum verðr ekki veitt neitt af ívilnunum þeim, sem nefndar eru í 11. gr., allra sist næsta missiri á eptir.

Landshöfðinginn yfir Íslandi, Reykjavík 22. dag júnímán. 1874.

Hilmar Finsen.

Jón Jónsson.

Bréf ráðgjafans fyrir Ísland (til landshöfðingjans yfir Íslandi).

4
8da
ágúst.

Eptir allraþegnsamlegustu tillögu minni hefir hans hátign konunginum í dag allra-mildilegast þóknast að úrskurða, að veita mér fyrir árin 1874 og 1875 sjúkrahúsi því, sem stofnað er á Akreyri, styrk af eignum hins íslenska læknasjóðs, er nemr alt að helmingi kostnaðar sjúkrahússins samkvæmt reikningi þeim, er saminn verðr af sjúkrahússtjórninni og sendr stiptyfirvöldunum, þó ekki framyfir 200 rd. ár hvert.

Þetta er hér með þjónustasamlega kunngjört herra landshöfðingjanum Yör til leiðbeiningar, og til þess, að Þer birtið það.

Embættismenn skipaðir og settir.

Hinn 16. dag júlímánaðar hefir hans hátign konunginum þóknast allramildilegast að skipa hans excellence, dómsmálastjóra Christian Sophus Klein, til þess að vera ráðgjafi fyrir Ísland.

Hinn 8. dag ágústmánaðar hefir ráðgjafinn fyrir Ísland, eftir að þegnlegt bónarbréf þar um hafði verið ritað, sett fyrrverandi yfirdómara Benedikt Sveinsson, til að gegna sýslumannsembættinu í Þingeyjarsýslu innan norðr og austramtsins um eins árs tíma frá 1. september næstkomandi að reikna.

11. s. m. var Krossþingaprestakall í Rangárvallasýslu af stíptsyfyrvöldunum veitt sira Guðjóni Hálf-dánarsyni á Dvergasteini.

12. s. m. var Hjaltastaðar og Eyða prestakall af hinum sömu veitt cand. theol. Birni Þorlákssyni.

Menn sæmdir heiðsmerkjum.

Annan dag ágústmánaðar þ. á. hefir hans hátign konungurinn allramildilegast sæmt ráðgjafann fyrir Ísland, hans excellence dómsmálastjóra Klein kommandör af dannebrogen og dbrm., með stórkrossi dannebrogssorðunnar;

landshöfðingjann yfir Íslandi Hilmar Finsen kommandör af dannebrogen 2. stigi og dbrm., og stjórnardeildarforingja fyrir hinni íslensku stjórnardeild Oddgeir Stephensen kommandör af dannebrogen 2. stigi og dbrm.

með kommandörkrossi dannebrogssorðunnar 1. stigi;

biskup dr. theologiae Pètr Pétsson riddara af dannebrogen og dbrm.

með kommandörkrossi dannebrogssorðunnar 2. stigi;

forstjóra landsyfirdómsins Þóroð Jónsson kommandör af dannebrogen,

jústitsráð dr. medic. landlækni Jón Jónsson Hjaltalín riddara af dannebrogen og

prófast í Rangárvallasýslu prófastsdæmi og sóknarprest að Odda sira Ásmund Jónsson riddara af dannebrogen,

með heiðsmerki dannebrogsmanna;

amtmannt yfir norðr- og austramtinu Kristján Kristjánsson,

yfirdómara Jón Pétsson,

landfógeta Árna Thorsteinsson, kanselliráð,

héraðslækni í vestræknisumdæmi norðramtsins kanselliráð Jósep Skaptason,

umboðsmann Árna Thorlacius,

verzlunarstjóra Guðmund Thorgrímson á Eyrarbakka,

sóknarprest að Vallanesi í Suðrmláprófastsdæmi sira Einar Hjörleifsson,

prófast í Gullbringu- og Kjósarsýslu prófastsdæmi og sóknarprest til Garða og Bessastaða, sira Þórarinn Böldvarsson,

sóknarprest til Útskála, Hvalsness og Kirkjuvogs, sira Sigurð B. Sivertsen,

prófast í Eyjafjarðarsýslu prófastsdæmi og sóknarprest til Akreyrar sira Daniel Halldórsson,

sóknarprest til Vatnsfjarðar í Ísafjarðarsýslu, prófast sira Þórarinn Kristjánsson,

sóknarprest til Hruna og Tungufells í Árnessýslu, prófast sira Jóhann K. Briem,

prófast í Suðrmláslýslu prófastsdæmi og sóknarprest til Hallormsstaðar sira Sigurð Gunnarsson,

með riddarakrossi dannebrogssorðunnar;

hreppestjóra í Bjarnaneshrepp í Austr-Skaptfellssýslu Stefán Eiríksson,

hreppestjóra í Vestrlandeyjahrepp í Rangárvallasýslu Sigurð Magnússon,

óðalsbónda Magnús Jónsson í Bráðræði við Reykjavík,

börgara í Reykjavík Geir Zoega,

smið og dýralækni í Reykjavík Teit Finnbogason,

hreppestjóra í Grímsneshrepp í Árnessýslu Þorkel Jónsson,

umboðsmann yfir Eyjafjarðarsýslujörðum Stefán Jónsson,

bónda Daniel Jónsson á Þóroddstöðum í Húnavatnssýslu,

hreppestjóra í Fellshrepp í Skagafjarðarsýslu Björn Þórðarson,

óðalsbónda Benidikt Blöndal á Hvammi í Húnavatnssýslu,

hreppestjóra Einar Ásmundsson á Nesi í Þingeyjarsýslu,

hreppestjóra í Öngulstaðahrepp í Eyjafjarðarsýslu Sigurð Sveinsson,

bónda Ingjald Jónsson á Mýrum í Bárðardal í Þingeyjarsýslu,

bóna Björn Gíslason á Hauksstöðum í Vopnafjarðarhreppi í Norðrmlásýslu, sáttasemjanda Gísli Bjarnason á Ármúla í Ísafjarðarsýslu, fyrrverandi hreppstj. Hafliða Eyúlfsson á Svefneyjum í Barðastrandarsýslu og fyrrverandi hreppstjóra Daniel Jónsson á Fróðastöðum í Mýrasýslu með heiðrsmérki dannebrogsmanna.

Hinn 10. dag ágústmánaðar er amtmaðr í suðr- og vestramtinu riddari af dbr. Bergr Thorberg allramildilegast sæmdir heiðrsmérki dannebrogsmanna; yfirkenari Halldór Kr. Fríðriksson, dómkirkjuprestir sira Hallgrímur Sveinsson, og franskr varakonstúll A. Randrup allramildilegast sæmdir riddarakrossi dannebrogssorðunnar, og organisti Pétur Guðjónsson, kaupstjóri Tryggvi Gunnarsson, bæjarstjórnarmaðr í Reykjavík Jóhannes Olsen, járnsmiðr samastaðar Jónas Helgason, og hafnissögumaðr samastaðar Jón Oddsson allramildilegast sæmdir heiðrspeningum af gulli.

Óveitt embætti.

Prestaköll þessi:

Staðr í Súgandafirði í Ísafjarðarsýslu, auglýst 8. maí 1865 metið 129 rd. 57 sk.
 Þóroddstaðr með Ljósavatni í Þingeyjarsýslu, auglýst 15. maí 1866, metið 366 rd. 83 sk.
 Breiðavíkrþing í Snæfellsnessýslu, auglýst 16. desbr. 1868, metið 201 rd. 70 sk.
 Meðallandsþing í Skaptafellsýslu, auglýst 21. ágúst 1869, metið 234 rd. 62 sk.
 Selvogsping í Árnassýslu, auglýst 4. apríl 1870, metið 220 rd. 16 sk.
 Stærriárskógr í Eyjafjarðarsýslu, auglýst 1. nóvbr. 1870, metið 226 rd. 17 sk.
 Fagranes með Sjáfarborg í Skagafjarðarsýslu, auglýst 24. apríl 1871, metið 250 rd. 19 sk.
 Hvammr með Ketu í Skagafjarðarsýslu, auglýst 26. ágúst 1871, metið 231 rd. 18 sk.
 Þönglabakki með Flatey í Þingeyjarsýslu, auglýst 24. janúar 1873, metið 185 rd. 31 sk.
 Ögrþing í Ísafjarðarsýslu, auglýst 27. mars 1873, metið 366 rd. 5 sk.
 Skinnastaðir með Viðirhól í Þingeyjarsýslu, auglýst 24. apríl 1873, metið 329 rd. 19 sk. Sá sem fær þetta brauð, má vænta þess að verða settr til að þjóna Garðsprestakalli í Kelduhverfi fyrst um sinn.
 Fell í Sléttuhlíð með Höfða í Skagafjarðarsýslu, auglýst 18. júní 1873 metið 302 rd. 94 sk.
 Kviabekkr í Eyjafjarðarsýslu, auglýst 11. septbr. 1873, metið 371 rd. 69 sk.
 Lundarbrekka í Þingeyjarsýslu, auglýst 9. febrúar 1874, metið 238 rd. 68 sk.
 Rípr í Skagafjarðarsýslu, auglýst 28. marts 1874, metið 193 rd. 14 sk.
 Garpsdalr í Barðastrandarsýslu, 18. júní 1874, metið 211 rd. 94 sk.
 Presthólar í Þingeyjarsýslu, auglýst 18. júní 1874, metið 318 rd. 20 sk.
 Þeir sem sækja um og fá þessi prestaköll, og þjóna þeim svo vel sé í 3 ár, geta samkvæmt konungsráskurði 24. febrúar 1865 vænst þess að verða teknir fram fyrir aðra, til að fá hið fyrsta prestakall, er þeir sækja um, ef tekjur þess eru ekki yfir 450 rd.
 Ás í Fellum í Norðrmlásýslu, auglýst 23. júlí 1874, metið 371 rd. 17 sk. Prestsekkja er í brauðinu.
 Dvergasteinn í Norðrmlásýslu, auglýst 13. ágúst 1874, metið 520 rd. 39 sk.
 Staðarstaðr í Snæfellsnessýslu, auglýst 13. ágúst 1874, metið 922 rd. 67 sk. Í brauðinu er uppgjafaprestur, sem nýtr árlega til dauðadags 2 fimtunga af föstum tekjum prestakallsins og afgjaldi staðarins, og af arði Gamla Hólma í Hagavatni 16 punda af vel hreinsuðum æðardúni.